

A בס"ד

Intro

Today we will learn בע"ה of שבועות דף ח of מסכת שבועות
Some of the topics we will learn about include.

A continuation of the מחלוקת רבי יהודה ורבי שמעון regarding the source that the שעיר הנעשה בפנים atones only for טומאות of טומאה but not for other transgressions that are called טומאה.

The Gemara explains why the שעיר הנעשה בפנים does not atone for the טומאות of ע"ז יולדת מצורע נזיר

The source that the שעיר הנעשה בפנים atones only for יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף
But not for אין בה ידיעה בתחילה ויש בה ידיעה בסוף

A

The source that the שעיר הנעשה בפנים atones only for טומאת מקדש וקדשיו but not for other transgressions that are called טומאה

Why the שעיר הנעשה בפנים does not atone for the טומאות of ע"ז יולדת מצורע נזיר

The source that...

שעיר הנעשה בפנים

Atones only for יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף

But not for אין בה ידיעה בתחילה ויש בה ידיעה בסוף

B

The source that the שעיר החיצון atones only for אין בה ידיעה בתחילה ויש בה ידיעה בסוף
But not for יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף

The reasons why the שעיר הפנימי and שעיר החיצון do not each atone for BOTH יש בה ואין בה AND אין בה ויש בה

B

The source that...

שעיר החיצון

Atones only for אין בה ידיעה בתחילה ויש בה ידיעה בסוף

But not for יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף

The reasons why the שעיר החיצון and שעיר הפנימי do not each atone for BOTH אין בה ויש בה AND יש בה ואין בה

1 So, let's review ...

The Gemara in the previous Daf discussed a מחלוקת רבי שעיר הנעשה ורבי שמעון regarding the source for that the טומאת מקדש וקדשיו atones only for other transgressions that are called טומאה.

The Gemara now elaborates on this Machlokes:

1.

רבי יהודה says
טומאות

ולא כל טומאות

The word טומאות implies that the שעיר הנעשה atones only for SOME טומאות but not for ALL טומאות. Therefore, we apply the following מצינו:

מה מצינו שחלק הכתוב מכלל כל טומאות

הוי אומר טומאת מקדש וקדשיו

אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו

We find that the Pasuk differentiates between טומאת מקדש וקדשיו and other טומאות in that for טומאת מקדש וקדשיו a קרבן עולה is sufficient.

So too, our Pasuk differentiates between טומאת מקדש וקדשיו and other טומאות in that for טומאת מקדש וקדשיו the טומאת מקדש וקדשיו which is a קרבן ציבור can atone even for a יחיד, an individual.

1

The source for that the שעיר הנעשה atones only for מקדש וקדשיו but not for other transgressions that are called טומאה:

רבי שמעון:

**ממקומו
הוא מוכרע**

רבי יהודה:

**מטומאות
ולא כל טומאות**

The Gemara now elaborates on this Machlokes

רבי יהודה:

**מטומאות
ולא כל טומאות**

טומאות implies

that the שעיר הנעשה atones only for SOME טומאות

Therefore, we apply the following מצינו: מה מצינו שחלק הכתוב מכלל כל טומאות הוי אומר טומאת מקדש וקדשיו אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו

Just like the Pasuk differentiates between

טומאת מקדש וקדשיו and other טומאות

in that for

טומאת מקדש וקדשיו an עולה ויורד is sufficient,

So too, our Pasuk differentiates between

טומאת מקדש וקדשיו and other טומאות

that for טומאת מקדש וקדשיו the שעיר הנעשה בפנים which is a קרבן ציבור can atone even for a יחיד.

2 The Gemara explains, however, that the שעיר הנעשה בפנים does not atone for the following four טומאות that are alluded in

סימן ע"ז יולדת מצורע נזיר

1.

עבודה זרה

The שעיר הנעשה בפנים does not atone for one who worshipped זרה עבודה which is called טמא, and he does require an individual Korban;

Even though

דחלק דמייתי שעירה ולא כשבה

The Pasuk differentiates between עבודה זרה and other transgressions, in that for עבודה זרה only a goat can be used for the קרבן חטאת but not a sheep?

Because

אנן חלק להקל קאמרינן

והאי חלק להחמיר הוא

The כפרה of שעיר הנעשה בפנים which is a קולא, a leniency, can apply only to טומאת מקדש וקדשיו in which the חילוק of a קרבן עולה ויורד is a קולא, but not to עבודה זרה where the חילוק of שעירה is a חומרא, a stringency.

2 The Gemara explains, however
The שעיר הנעשה בפנים does not atone
for the following four טומאות

{ סימן ע"ז יולדת מצורע נזיר }

1

עבודה זרה

The שעיר הנעשה בפנים does not atone
for one who worshipped זרה עבודה which is called טמא,
and he does require an individual Korban

Even though

דחלק דמייתי שעירה ולא כשבה

The Pasuk differentiates
between עבודה זרה and other transgressions,
in that for עבודה זרה only
a goat can be used for the קרבן חטאת
but not a sheep?

Because

אנן חלק להקל קאמרינן
והאי חלק להחמיר הוא

The שעיר הנעשה בפנים כפרה
which is a קולא,
can apply only to טומאת מקדש וקדשיו
in which the חילוק of a קרבן עולה ויורד is a קולא,
but not to עבודה זרה
where the חילוק of שעירה is a חומרא

3

2.

יולדת

The **שעיר הנעשה בפנים** does not atone for a **יולדת**, a woman who became **טמא** through birth, and she does require her own **Korbanos**;

Even though

דחלק דמייתא עולה ויורד

She brings a **קרבן עולה ויורד** which is a **קולא**?

Because the **Pasuk** states

לכל חטאתם

ולא לכל **טומאתם**

The **שעיר הנעשה בפנים** atones only for a **טומאה** that was a transgression, while regarding **יולדת** there is no transgression.

However, according to **רבי שמעון בן יוחאי** who says

יולדת נמי חוטאת היא

A **יולדת** commits a transgression in that she violates her

שבועה, oath;

This **מה מצינו** would also include **יולדת**?

Therefore, indeed, **רבי שמעון** says that the source for **טומאת**

is not through the מקדש וקדשיו but rather

ממקומו הוא מוכרע

The actual **Pasuk** implies **טומאת מקדש וקדשיו** and not **יולדת**.

3

2

יולדת

The **שעיר הנעשה בפנים** does not atone for a **יולדת**, a woman who became **טמא** through birth, and she does require her own **Korbanos**

Even though

דחלק דמייתא עולה ויורד

She brings a **קרבן עולה ויורד** which is a **קולא**?

Because the Pasuk states

לכל חטאתם

ולא לכל טומאתם

The **שעיר הנעשה בפנים** atones only for a **טומאה** that was a transgression, while regarding **יולדת** there is no transgression

However, according to רבי שמעון בן יוחאי who says **יולדת נמי חוטאת היא**

This **מה מצינו** would also include **יולדת**?

Therefore, indeed, רבי שמעון says

the source for **טומאת מקדש וקדשיו**

is not through the מה מצינו

but rather **ממקומו הוא מוכרע**

4

3.

מצורע

The מצורע does not atone for a person who became טמא through leprosy, and he does require his own Korbanos;

Even though

דחלק דמייתא עולה ויורד

Because

לכל חטאתם

ולא לכל טומאתם

The מצורע atones only for a טומאה that was a transgression, while regarding מצורע there is no transgression.

And although רבי שמואל בר נחמני says

על שבעה דברים נגעים באין

צרעת is caused by seven transgressions?

התם נגעייה דאכפר ליה

וקרבן לאישתרוי בקהל

There the pain of צרעת atones for the transgression, and the Korbanos are required merely to permit the מצורע to rejoin ישראל.

4

3

מצורע

The מצורע does not atone for a person who became טמא through leprosy, and he does require his own Korbanos

Even though

דחלק דמייתא עולה ויורד

Because

לכל חטאתם

ולא לכל טומאתם

The מצורע atones only for a טומאה that was a transgression, while regarding מצורע there is no transgression

And although רבי אמאי בר נחמני says

על שבעה דברים נגעים באין

צרעת is caused by seven transgressions?

התם נגעייה דאכפר ליה

וקרבן לאישתרוי בקהל

There the pain of צרעת atones for the transgression, and the Korbanos are required merely to permit the מצורע to rejoin ישראל

5

4.

נזיר

The שעיר הנעשה בפנים does not atone for a נזיר that became טמא, and he does require his own Korbanos;

Even though

דחלק דמייתי תורים ובני יונה

Because

לכל חטאתם

ולא לכל טומאתם

However, according to רבי אלעזר הקפר who says

נזיר נמי חוטא הוא

A נזיר, who deprives himself from wine, commits a transgression;

We must say that he holds like רבי שמעון that the source for טומאת מקדש וקדשיו is not through the מה מצינו, but from ממקומו הוא מוכרע

The actual Pasuk that states

וכפר על הקודש מטומאות

מטומאות של קודש

קודש של טומאה of קודש

Now, רבי יהודה does not derive it from this Pasuk, because

רבי יהודה holds that וּכְפַר עַל הַקּוֹדֵשׁ is needed to teach

כי היכי דעביד לפני ולפנים

הכי נעביד בהיכל

The קודש הקדשים that was performed in the עבודה, must be repeated in the היכל with the SAME פר ושעיר.

=====

The Braisa continues to explain that the שעיר הנעשה בפנים atones only for

יש בה ידיעה בתחלה

ואין בה ידיעה בסוף

But it does not atone for

אין בה ידיעה בתחלה

ויש בה ידיעה בסוף

Because the Pasuk states

לכל חטאתם

Which implies

חייבי חטאות במשמע

The שעיר הנעשה בפנים atones only for יש בה ואין בה, because one can eventually become obligated to a Korban, if he recalls his transgression. However, for יש בה ויש בה one cannot become obligated in a Korban, even if he recalls his transgression, because there was no ידיעה בתחילה.

5

4

נזיר

The שעיר הנעשה בפנים does not atone for a נזיר that became טמא, and he does require his own Korbanos

Even though

דחלק דמייתי תורים ובני יונה

Because

לכל חטאתם
ולא לכל טומאתם

However, according to רבי אלעזר הקפר who says נזיר נמי חוטא הוא

A נזיר, who deprives himself from wine, commits a transgression;

We must say that

רבי שמעון

holds like רבי שמעון that the source for טומאת מקדש וקדשיו is not through the מה מצינו, but from ממקומו הוא מוכרע

ממקומו הוא מוכרע

However, רבי יהודה does not derive it from this Pasuk, because וּכְפַר עַל הַקּוֹדֵשׁ is needed to teach

כי היכי דעביד לפני ולפנים

הכי נעביד בהיכל

The קודש הקדשים that was performed in the עבודה, must be repeated in the היכל with the SAME פר ושעיר.

6 The Gemara asks
 ונתכפר כפרה גמורה
 Perhaps לכל חטאתם teaches that the שעיר הנעשה בפנים can
 achieve a complete כפרה for בה ואין בה and there is no
 further obligation for a Korban when he recalls his
 transgression?

The Gemara answers, because
 לכל חטאתם
 Implies
 להנך דאתו לכלל חטאת
 One who eventually WILL become obligated to a קרבן
 חטאת.
 However,
 תולה
 להגן עליו מן היסורין
 The ש בה ואין achieves a partial כפרה for שעיר הנעשה בפנים
 בה that until he brings his Korban he is protected from
 suffering for his עבירה.
 =====

6 *ברייטא*

שעיר הנעשה בפנים

Atones only for
יש בה ידיעה בתחלה
ואין בה ידיעה בסוף

But does not atone for
אין בה ידיעה בתחלה
ויש בה ידיעה בסוף

לכל חטאתם

implies
חייבי חטאות באילוף

שעיר הנעשה בפנים
atones only for
יש בה ואין בה
because one can eventually
become obligated
to a Korban,
if he recalls
his transgression

However, for
אין בה ויש בה
one cannot become
obligated in a Korban,
even if he recalls
his transgression,
because there was no
ידיעה בתחילה

The Gemara asks

ונתכפר כפרה גמורה

Perhaps לכל חטאתם teaches
that the שעיר הנעשה בפנים can achieve
a complete כפרה for בה ואין בה
and there is no further obligation for a Korban
when he recalls his transgression?

Because לכל חטאתם implies

להנך דאתו לכלל חטאת

One who eventually
 WILL become obligated to a קרבן חטאת

However,

תולה להגן עליו מן היסורין

The שעיר הנעשה בפנים
 achieves a partial כפרה for יש בה ואין בה
 that until he brings his Korban
 he is protected from suffering for his עבירה

7 The Gemara now proceeds with the Mishnah's third case of טומאת מקדש וקדשיו 3.
 אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר
 If he did not know of מקדש קודש before, nor when, he committed the עבירה, and he only became aware of it afterward;
 The שעיר החטאת that was brought with the מוספין whose blood was applied to the מזבח החיצון, together with Yom Kippur, achieve complete כפרה;
 And he cannot bring a קרבן עולה ויורד, because there was no ידיעה בתחילה.

And as the Mishnah explained, the source that the שעיר achieves כפרה for אין בה ויש בה Is through a היקש, a comparison of שעיר החיצון to שעיר הפנימי:

The Pasuk of שעיר החיצון states שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים Which implies על מה שזה מכפר

זה מכפר Both שעירים atone for the same type of עבירה. מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף החיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה

Just like the שעיר הפנימי atones for יש בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף That has a ידיעה; albeit, before; So too, the שעיר החיצון atones for אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף That has a ידיעה; albeit, after
 =====

7 The Mishnah's third case of..

טומאת מקדש וקדשיו

③

אין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר

If he did not know of מקדש קודש before, nor when, he committed the עבירה, and he only became aware of it afterward;
 The שעיר החטאת that was brought with the מוספין whose blood was applied to the מזבח החיצון, together with Yom Kippur, achieve complete כפרה
And he cannot bring a קרבן עולה ויורד, because there was no ידיעה בתחילה

The source that שעיר החיצון achieves for אין בה ויש בה is through a היקש, of שעיר החיצון to שעיר הפנימי:

The Pasuk of חיצון כחיצון states

שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים

Implies

על מה שזה מכפר זה מכפר

Both שעירים atone for the same type of עבירה

מה הפנימי אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה אף החיצון אין מכפר אלא על דבר שיש בה ידיעה

8 The Gemara proceeds with two questions regarding the היקש of וחיצון פנימי:

1.
 Firstly
 ונכפר פנימי
 אדידיה ואדחיצון
 להיכא דלא עבד חיצון
 Through the היקש, the שעיר הפנימי should be מכפר for both
 יש בה ואין בה
 AND
 יש בה ויש בה, in the event that they did not bring the שעיר
 החיצון?

And as Tosfos in the previous Daf explains,
 אע"ג דלא אתי לכלל חטאת אין לחוש
 כיון דתלי נמי אטומאה דאתי לכלל חטאת
 Even though, as explained earlier, the שעיר הפנימי atones
 only for טומאה which he can eventually become obligated
 in a Korban?

However, since the שעיר הפנימי atones for יש בה ואין בה
 which is אתי לכלל חטאת, the שעיר הפנימי should also atone
 for יש בה ויש בה even though it is אתי לכלל חטאת?

2.
 Also,
 ונכפר חיצון
 אדידיה ואמאי דעביד פנימי
 לטומאה דאירעה בין זה לזה
 Through the היקש, the שעיר החיצון should be מכפר for both
 יש בה ואין בה
 AND
 יש בה ויש בה, in the event that someone became טמא after
 they brought the שעיר הפנימי?

9 The Gemara answers that the Pasuk of the מזבח הפנימי states

וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה
 ומזם חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר עליו...

In the רישא the words וכפר אחת teach
 אחת מכפר
 ואינו מכפר שתי כפרות
 The שעיר הפנימי can achieve only one כפרה for יש בה ואין בה
 but not for יש בה ויש בה

And in the סיפא the words
 אחת בשנה
 Teach
 כפרה זו לא תהא
 אלא אחת בשנה
 The כפרה for יש בה ואין בה can be achieved only once a year
 through the שעיר הפנימי but not through the החיצון.

8 Two questions regarding the היקש of וחיצון פנימי...

1

ונכפר פנימי אדידיה ואדחיצון להיכא דלא עבד חיצון?

Through the היקש,
 the שעיר הפנימי should be מכפר for both
 אין בה ויש בה AND יש בה ואין בה
 in the event that they did not bring the החיצון?

And as Tosfos in the previous Daf explains,
 אע"ג דלא אתי לכלל חטאת אין לחוש
 כיון דתלי נמי אטומאה דאתי לכלל חטאת

2

ונכפר חיצון אדידיה ואמאי דעביד פנימי לטומאה דאירעה בין זה לזה?

Through the היקש,
 the שעיר החיצון should be מכפר for both
 יש בה ואין בה AND אין בה ויש בה
 in the event that someone became טמא
 after they brought the שעיר הפנימי?

9 The Gemara answers
 the Pasuk of the מזבח הפנימי states

וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה
 במזם חטאת הכפורים אחת בשנה
 יכפר עליו...

Teach אחת מכפר
 כפרה זו לא תהא
 אלא אחת בשנה

The כפרה
 יש בה ואין בה
 can be achieved
 only once a year
 through the שעיר הפנימי
 but not through
 the החיצון

Teach אחת מכפר
 ואינו מכפר שתי כפרות

The שעיר הפנימי
 can achieve
 only one כפרה
 יש בה ואין בה
 but not for
 אין בה ויש בה

10 The Gemara in the next Daf explains that according to רבי ישמעאל who holds אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף בר קרבן הוא One who knew of קודש מקדש only after he committed the עבירה, but not beforehand, becomes obligated in a עולה ויורד The שעיר החיצון does not atone for אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף But rather for אין בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף And he concurs with רבי מאיר in the Mishnah who says כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו All the three שעירים can achieve כפרה for the same case of אין בה ואין בה ידיעה.

And accordingly, the היקש of חיצון פנימי teaches as follows:

מה פנימי אינו מכפר בשאר עבירות אף חיצון אינו מכפר בשאר עבירות The שעיר הפנימי and שעיר החיצון are similar in that they both atone only for קדשיו and מקדש but not for other עבירות; But they differ in that the פנימי atones only for one that does have a ידיעה, while the חיצון atones only for one that does not have a ידיעה.

10 The Gemara in the next Daf explains according to רבי ישמעאל who holds אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף בר קרבן הוא One who knew of קודש מקדש only after he committed the עבירה, but not beforehand, becomes obligated in a עולה ויורד

<i>The שעיר החיצון does not atone for אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף</i>	<i>But rather for אין בה ידיעה בתחילה ואין בה ידיעה בסוף</i>
--	--

And he concurs with רבי מאיר in the Mishnah who says כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו

And accordingly, the היקש of חיצון פנימי teaches as follows:

מה פנימי אינו מכפר בשאר עבירות אף חיצון אינו מכפר בשאר עבירות The שעיר הפנימי and שעיר החיצון are similar in that they both atone only for קדשיו and מקדש but not for other עבירות; But they differ in that the פנימי atones only for one that does have a ידיעה, while the חיצון atones only for one that does not have a ידיעה.